

Inskrift:

ifkn · f - (vänstra slingan)
5

ftin · sikf (högra slingan)
10

... [æ]ftin Sigf[ast](?) ...

»... efter Sigfast ...»

Till läsningen: 1 **i** är osäkert; 2 **f** har en egendomlig form, men övre bst är säker. 3 **k** är troligen ej stunget. Den fördjupning, som finnes mellan hst och bst, gör ej intryck av att vara huggen, och många små håligheter av samma utseende påträffas i stenytan. Runan 6 har skadats upptill; endast nedre delen av en hst bevarad. 13 **k** är möjligen stunget. Därefter synas märken av kyrkvaktarens spett. I 14 **f** är övre bst otydlig.

Inskriften har sannolikt varit ristad efter en man, som hetat *Sigfastr*. Namnet förekommer i ett 10-tal uppländska runinskrifter, se E. Wessén, *Nordiska namnstudier*, s. 100.

222. Vallentuna kyrka.

Litteratur: J. Bureus, F a 5 n:r 434.

Den enda kända uppgiften om detta runstensfragment finnes hos Bureus. Han anger icke närmare, var stenen befunnit sig. Någon avbildning är icke bevarad.

Inskrift (enligt Bureus):

... **sten : pansa : u(k) : ipun** ...
5 10 15

... stæin þennsa ok ...

»... denna sten och ...»

Bureus översätter endast inskriftens tre första ord: »Saxum hoc et» ... Han påpekar vidare att »Dätta är en half Skrift. Däd som här felar, måste hafwa warit uthugget på en annan sten der hos». I kanten tillägger han: »eller på andra sidan».

223. Vallentuna kyrka.

Litteratur: D 2:92; UFT h. 3 (1873), s. 81.

Avbildning: Dybeck, a. a.

Dybeck uppger ett fragment som »nyfunnet» och meddelar följande om dess placering: »Runstensstycket är i vestra bogårdsmuren innantill.» Detta stycke har kilats loss från den övriga delen av runstenen, vilket framgår av de sex kilhål, som på den dybeckska bilden synas i fragmentets överkant. Fragmentet är nu förkommet.

Stenarten har troligen, på grund av kilhålens utseende, varit granit. Mått (omkring 1,55 × 0,55 m.

Inskrift:

... **ftR · s** ...

... [æ]ftin ...

»... efter ...»